

idet man bl. a. herved ønskede at vise sin interesse for genoptagelse af forhandlingerne om Danmarks optagelse i De europæiske Fællesskaber. Den europæiske Patentkonvention er således kommet til eksistens og har fået den foreliggende skikkelse på foranledning af en række lande uden for De europæiske Fællesskaber for at give disse mulighed for aktiv deltagelse gennem medlemskab af konventionen.

b) Det er rigtigt, at et europæisk patent vil kunne udstedes til ansøgere, der ikke er hjemmehørende i lande, der har ratificeret Den europæiske Patentkonvention.

Imidlertid må en tiltrædelse af de europæiske konventioner ses i lyset af de sidste tre årtiers bestræbelser på at skabe et integreret internationalt patentsystem. Det er et system, som står åbent for danske statsborgere og danske virksomheder, og ønsker de at benytte sig heraf, bør det ikke ske ved, at de alene tilegner sig fordelene. Et sådant princip er ikke foreneligt med den solidaritet, der bør være til stede mellem lande, der i fællesskab ønsker at etablere et internationalt system. Samtidig må Danmarks deltagelse i denne konvention ses i forbindelse med landets stadig mere intensive deltagelse i det europæiske økonomiske samarbejde, hvori de industrielle ejendomsrettigheder indgår som en væsentlig bestanddel.

Danske virksomheder vil ved at ansøge om europæiske patenter ved en enkelt ansøgning kunne opnå en patendækning, der i henseende til befolkningstal og industriproduktion langt overstiger, hvad medlemslandenes ansøgere vil opnå med en ansøgning om patent for Danmark. En naturlig balance er derfor kun til stede, hvis enhver europæisk ansøgning giver adgang til patent også for ansøgerens eget hjemland.

Dette princip gælder netop for Patentsamarbejdsstraktaten, idet denne i art. 9 bestemmer, at patentansøgere, der vil benytte PCT-proceduren, må have bopæl eller være statsborger i en kontraherende stat. Tilsvarende gælder som hovedregel for Fællesskabspatentkonventionen, jfr. dennes art. 95.

c) Foreningen anfører, at Danmarks medlemskab af Det europæiske Fællesskab ikke ses at begrunde, at Danmark skulle ratificere Europapatentkonventionen. Europapatentordningen er intet middel til gennemførelse

af fællesskabets mål, da muligheden for gennem en ansøgning at opnå patent i flere europæiske lande ikke tjener til fjernelse af hindringerne for den frie bevægelighed af varer og tjenesteydelser mellem fællesskabets medlemsstater.

Hertil skal jeg blot bemærke, at Europapatentkonventionen er det nødvendige grundlag for udstedelsen af fællesskabspatenter, og hvad angår fællesskabspatentsystemets betydning for etablering af fri bevægelighed for patentbeskyttede varer, kan jeg henvise til betragtningerne i Fællesskabspatentkonventionens præambel. Det er formentlig i øvrigt i dag den herskende opfattelse inden for De europæiske Fællesskabers organer, at et fællesskabspatentsystem kunne etableres ved vedtagelse i henhold til traktatens art. 235, dvs. uden oprettelse af en international konvention.

Der er endelig grund til at minde om, at EFs ministerråd kort tid efter den diplomatiske konference, på hvilken Den europæiske Patentkonvention blev vedtaget, vedtog en erklæring, hvorved man forpligtede sig til at iværksætte alle nødvendige foranstaltninger, for at den europæiske konvention og fællesskabspatentkonventionen kunne træde i kraft, således at den europæiske patentmyndighed kunne påbegynde sin virksomhed i løbet af 1976. Da denne tidsfrist ikke kunne overholdes, vedtog rådet senere, at fællesskabets medlemslande i alt fald burde ratificere den europæiske konvention inden fristens udløb og fællesskabsskonventionen snarest muligt derefter.

d) Foreningen anfører endvidere, at en væsentlig del af de forventede mindst 30.000 årlige Europapatentansøgninger også vil omfatte Danmark i tilfælde af ratifikation af Den europæiske Patentkonvention. Det kan derfor ventes, at det antal patentansøgninger for Danmark, der indleveres uden en realistisk forventning om patent eller ønske om at opretholde et eventuelt patent, vil stige væsentligt. Sådanne ansøgninger er en trussel mod danske konkurrenter, og når de efter nogle år har fuldført deres formål, nemlig at skræmme danske virksomheder bort fra markedet, kan ansøgerne roligt opgve dem. Danske virksomheder skulle herved få et forøget arbejde med at overvåge patentansøgninger inden for deres eget tekniske område